

लवावाभिस्तन्मोचनार्थं गङ्गादर्शनरूपप्राय-
श्चित्तमप्युक्तम् । यथा,—

“ताम्रलं न मुखे दत्त्वा गुवाकं भक्तयेद् यदि ।
तावचाङ्गलानां याति यावद् गङ्गानदर्शनम् ॥”
गुह, ऊ अ संवृत्तौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रा-
उभं-सर्व-वेत् ।) इहू । ऊ, अगूहोत् अघु-
क्षत् । अ, गूहति गूहते । गुहो गोरुरिति
दीर्घः । इति दुर्गादायः ॥

गुहः, पुं, (गूहति रञ्जति पालयतीत्यर्थः देव-
सेनाम् । गुह + “इगुपधञाप्रौक्तिः कः ।”
३।१।३५ । इति कः । नामनिर्गुहो तु गुहा
आवासत्वेनाख्यस्येति अच् । एतयोर्न्युत्पत्ति-
द्वययोरेव क्रमान्वयेनोदाहरणे द्रष्टव्ये । यथा,
महाभारते । ३ । २२८ अध्याये ।

“सद्रक्षुः ततः प्राहुर्गुहं गुणवतामरम् ।”

इत्युपक्रम्य ।

“अथैनमभ्युः सर्वा देवसेनासहस्रशः ।
अस्माकं त्वं पतिरिति ब्रवाणः सर्वतो दिशः ॥”
इत्यन्तेन महात्मा कार्तिकेयः सेनापत्यार्थं देवैः
प्रार्थितः । ततो नामनिर्गुहः । यथा, महा-
भारते । १३ । ८५ । ८०—८३ ।

“दिशं प्ररवणं प्राप्य वरुधेद्भुतदर्शनः ।

दंडयुः क्षत्तिकास्तनु वालाकैस्तद्विश्रुतिम् ॥

स्मृत्वा त्वं स्मृत्वा त्वापि गुहावासाङ्गोऽभवत् ॥”

कार्तिकेयः । इत्यमरः । १ । १ । ४२ ॥ घोटकः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ श्रीरामसखः । स तु
शङ्खवेरपुरवासी निषादाधिपतिः । (यथा, रामा-
यणे । २ । ५० । ३३ ।

“तत्र राजा गुहो नाम रामस्यात्मसमः सखा ।
निषादजात्यो बलवान् स्थपतिश्चेति विश्रुतः ॥”
गूहते संवृणोति स्वरूपादीनि मायया इति ।
गुह + कः । विष्णुः । (यथा, महाभारते । १३ ।
१४६ । ५४ ।

“करणं कारणं कर्मा विकर्मा गहनो गुहः ॥”
महादेवः । यथा, महाभारते । १३ । १७ । ६० ।
“आलरूपो गुहावासी गुहो मालो तरङ्गवित् ॥”
कायस्थानां पङ्क्तिविशेषः ॥ (यथा, कायस्थ-
कुलदीपिकायाम् ।

“अयं गुहकुलोद्भवो दशरथाभिधानो महान्
कुलासुजमधुव्रतो विविधपुण्यपुङ्गवान्वितः ॥”

गुहघञी, स्त्री, (गुहस्य कार्तिकेयस्य प्रिया या
पत्नी तस्य जन्मतिथिपालात्तयात्वम् ।) मार्ग-
श्रीर्घेमासीयशुक्लघञी । यथा, भविष्ये ।

“येयं मार्गशिरं मासि घञी भरतसत्तम ।

पुण्या प्रायहरा धन्या शिवा शान्ता गुहप्रिया ॥”
युक्तेयं गुहघञी । इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

गुहा, स्त्री (गुह + कः टाप् च ।) सिंहपुच्छी-
लता । गर्गः । पर्यतादेर्गङ्गरम् । इति मेदिनी ।
हे । ४ । (यथा, रामायणे । १ । १ । ७० ।

“किञ्चिच्छां रामसुयोगौ जग्मुस्तौ गुहां
तदा ॥”

शेषस्य पर्यायः । विलम् २ शिलासन्धिः ३ देव-

खातम् ४ गङ्गरम् ५ । शालपर्णीवृक्षः ६ । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (हृदयम् । यथा, शतपथ-
ब्राह्मणे । ११ । २ । ६ । ५ ।

“तस्मादिदं गुहाहृदयम् ॥” गूढा शाठज्ञान-
ज्ञेयपदार्थाः अस्यां गूहतेऽस्यामात्मा इति वा ।
गुह + भिदादित्वादधिकरणे अह् टाप् च ।
बुद्धिः । यथा, श्वेताश्वतरोपनिषदि ।

“अगौरणीयान् महतो महोयान्

आत्मा गुहायां निहितोऽस्य जन्तोः ॥”

गुहाशयः, पुं, (गुहासु गिरिगङ्गरादिषु श्रेते
अवतिष्ठते इति । शीर् ल शयने + “अधिकरणे
श्रेतेः ।” ३ । २ । १५ । इति अच् ।) आश्रयः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (गुहाशायित्वादेवास्त्व
तथात्वम् । यथा, भावप्रकाशे ।

“सिंहयात्रवृका ऋक्षतरुक्षुद्रिपिनस्तथा ।

वभुजन्मुकामार्जारा इत्याद्याः स्युर्गुहाशयाः ॥”

गुहायां हृदये बुद्धौ वा श्रेते विराजते इत्यर्थः ।)
विष्णुः । (यथा, श्वेताश्वतरोपनिषदि । “सर्व-
भूतगुहाशयः ।” यथा च । [शयः ।

“तावत् स भगवान् साक्षात् योगाधीशो गुहा-
अन्तर्धे ऋषेः सद्यो यथेहानीशनिर्मिता ॥”
इति श्रीभागवतम् ॥

(प्राणाः । यथा, सुखकोपनिषदि । २ । १ । ८ ।

“सप्त इमे लोका येषु चरन्ति प्राणा

गुहाशया निहिताः सप्त सप्त ।”

गुहाशायिनि जि ।)

गुहिनं, स्त्री, (गूहते वृक्षादिभिराच्छन्नं भवतीति ।
गूहतेऽस्मिन्निति वा । गुह + बाहुलकात् इनन् ।)
वनम् । इति शब्दरत्नावली ॥

गुहिलं, स्त्री, (गूहते पादपादिभिराच्छन्नं भव-
तीति । गुह + “गुपादिभ्यः कित् ।” उणां ।
१ । ५६ । इति इलच् । गुहनिषेधार्थं किञ्च ।)
वनम् । इत्युणादिकोषः ॥

गुहेरः, पुं, (गूहते लौहादेर्मालादिकं विलोपयन्
खड्गदास्त्रत्वेनापादयतीति । धातूनामनेका-
र्थत्वात्तथात्वमित्यवधेयम् । गुह + “खलेरादयः ।”
उणां । १ । ६१ । इति निपातनादेरुक्प्रत्ययः ।)
लौहकारः । इत्युणादिकोषः ॥ (गूहते रञ्ज-
तीति ।) गोप्ता । इति संचिन्तनसारे उणादि-
वृत्तिः ॥

गुह्यं, स्त्री, (गुहां गोपनं अर्हति वस्त्रादाभ्यन्तर-
स्थानं लब्धुमर्हतीति यावत् । गुहा + “तद-
र्हति ।” ५ । १ । ६३ । इति यत् । गुह + कर्मणि
क्विविधेके ।) उपशयः । स तु भगं लिङ्गश्च ।
(भगार्थं यदुक्तम् ।

“कामार्गः पुरुषो ह्यत्र सुखयेद् गुह्यमादृतः ॥”

रहस्ये जि । इत्यमरः । ३ । ३ । १५३ ॥ गोप्यम् ।
तत्पर्यायः । विविक्तः २ विजनः ३ कृन्नः ४
निःशलाकः ५ रहः ६ उपांशु ७ गूढम् ८
उपङ्गरम् ९ । इति जटाधरः ॥ (यथा, भग-
वद्गीतायाम् । ६ । २ ।

“राजविद्या राजगुह्यं पवित्रमिदमुत्तमम् ॥”

तथा च, देवीभागते । १ । ३ । ३७ ।

“पुराणगुह्यं सकलं समेतं

गुरोः प्रसादात् कर्तव्यानियच्छ ॥”

गुह्यः, पुं, (गुहां सरस्यादेर्गर्भमर्हतीति । गुहा +
“दन्तादिभ्यो यत् ।” ५ । १ । ६६ । इति यत् ।)
कमठः । दम्भः । इति मेदिनी ॥ ये । १६ ॥
(गूहितुमर्हति योग्यो भवति उपनिषद् वेदा-
त्वात् यद्वा गुहायां बुद्धौ हृदयाकाशे वस्तु-
मर्हति ध्यानायाहतीति यावत् ।) विष्णुः ।
इति तस्य सहस्रनाममध्ये पठितः ॥ (यथा,
महाभारते । १३ । १४६ । ७१ ।

“गुह्यो गम्भीरो गहनो गुप्तश्चक्रगदाधरः ॥”

महादेवः । यथा, महाभारते । १३ । १७ । ६१ ।

“यजुः पादभुजो गुह्यः प्रकाशो जङ्गमस्तथा ॥”

गुह्यानि गूहति गुह्यान् प्रकटीकरोतीति । गुह्य-
शालिप्रभावान्वितजीवविशेषः । यथा, ऋग्वेदे ।
७ । १०३ । ८ ।

“अध्वर्यवो चर्मिणः सिध्दिदाना

आविर्भवन्ति गुह्या न केचित् ॥”

उपदेवताविशेषः । यथा, महाभारते । ३ ।
३ । ४३ ।

“गुह्याः पिठगणाः सप्त ये दिशो ये च मानुषाः ॥”

स्त्रियां टाप् । गायत्रीस्वरूपा देवी । यथा,
देवीभागते । १२ । ६ । ४२ ।

“गुह्यौ गुणवती गुह्या गोपन्या गुणदायिनी ॥”

गोपनीये चि । यथा, मनुः । ११ । २६५ ।

“सगुह्योऽन्यच्छिष्टदेवो यस्तं वेद स वेदवित् ॥”

“प्रणवाख्यो गुह्यो गोपनीयः ।” इति कुल्लुक-
भट्टः ॥)

गुह्यकः, पुं, (गूहति निधिं धनविशेषं रञ्जतीति ।
गुह् + क्तुल् । एषोदरादित्वादयगागमे साधुः ।)
देवयोनिविशेषः । स तु कुबैरानुचरः निधि-
रञ्जको माण्डिभद्रादियन्त्रमेदः । इत्यमरभरतौ ॥
(कार्योत्पत्त्यादिभेदेनैव तु बहुव्रीह्याद्वियते
तथाच आङ्गिर्नोक्तम् ।

“निधिं रञ्जन्ति ये यक्षास्ते स्युर्गुह्यकसंज्ञकाः ॥”

गुह्यं कुतसितं कायति शब्दायते प्रकाशयति
वा । के + कः । यद्वा गुह्यं गोप्यं कं सुखं यस्य ।

“शंसिदुहिगुह्योवेति” काशिकोक्तेः क्वप् वा ।
यद्वा गुह्यात् खड्गं चिकीर्षीः परब्रह्मणः कृष्णस्य

गुह्यदेशात् कायति आविर्भवतीति । यदुक्तं
ब्रह्मवैवर्ते ब्रह्मसंख्ये । ५ । ६० ।

“आविर्भव कृष्णस्य गुह्यदेशात्ततः परम् ।

पिङ्गलश्च पुमानेकः पिङ्गलेख गलेः सह ।

आविर्भूता यतो गुह्यात् तेन ते गुह्यकाः स्मृताः ॥”

यथा, महाभारते । ३ । ३ । १० ।

“तव दिशं रथं यान्तमनुयान्ति वरार्थिनः ।

सिद्धचारणगन्धर्वा यच्चगुह्यकपन्नगाः ॥”

तस्य लोकः पिशाचलोकादूर्ध्वं गन्धर्वलोकः ।

येन येन कर्मणा एतल्लोकप्राप्तिरुच्यते ।

“ततो गच्छन् दृष्ट्वा हि हृष्टपुण्यजनेवृत्तम् ।

प्रित्तिखिलैः सुलवकैर्मेघगम्भीरनिखनैः ॥